

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce : **S. P.**
st. příslušnost Ukrajina
t.č. bytem X
zastoupeného JUDr. Jarmilou Bajerovou, advokátkou
sídlem Matiční 730/3, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28.11.2017, č.j. OAM-798/ZA-ZA11-ZA20-2017, o
udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jarmily Bajerové **se určuje částkou 8 228 Kč**, která jí bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 28.11.2017, č.j. OAM-798/ZA-ZA11-ZA20-2017 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro nepřípustnost této žádosti podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobce podal 26.9.2017 je v pořadí již šestá a že důvody uváděné v této žádosti jsou opakovaně stejné, tedy důvody ekonomické a zdravotní potíže. Ohledně údajně nových skutečností uvedených žadatelem v jeho nynější žádosti a to, že na Ukrajině by nemohl mluvit rusky, že jsou tam utiskováni pravoslavní věřící a že všechny odvádějí do války, jsou dle žalovaného skutečnosti, které byly žalobci objektivně známy již v průběhu předchozích správních řízení o udělení mezinárodní ochrany. Tyto důvody žalobce měl možnost i zároveň povinnost uvést již v předchozích řízeních, pakliže je považoval za natolik závažné pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dodal, že žalobcem uvedené údajné nové skutečnosti se netýkají změny situace na Ukrajině, důvodů jeho odchodu ze země původu, jakož i ani důvodů, pro které by měl mít obavy v případě návratu, a tím méně pak důvodů svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uváděných v ust. § 12 zákona o azylu, resp. že by mu hrozilo nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a tohoto zákona.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které bez bližšího odůvodnění vytýkal žalovanému porušení ust. § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, a porušení ust. § 25 zákona o azylu, neboť podle jeho názoru nebyly dány důvody pro zastavení řízení ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Na jeho žádost mu krajský soud ustanovil pro toto řízení zástupkyni z řad advokátů, která podáním ze dne 9.2.2018 doplnila žalobu tak, že žalobce v řízení o nynější žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl nové skutečnosti, kterými byly jeho zdravotní důvody, obava z války na Ukrajině a z pronásledování pro jeho náboženské důvody. Před podáním nyní projednávané žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce sice měl zdravotní problémy, avšak neuváděl je v předchozím řízení, neboť jeho zdravotní stav se zhoršil. Žalovanému dále vytýkal, že si ohledně jeho zdravotního stavu nevyžádal žádné lékařské posudky, a pokud jde o tvrzenou obavu z pronásledování pro jeho náboženské vyznání, nevyžádal si žádné zprávy týkající se této problematiky v zemi jeho původu. Podle žalobce s tím pak souvisí tvrzené porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2017, č.j. OAM-798/ZA-ZA11-ZA20-2017, z obsahu správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a z žalobcem předložených lékařských zpráv, a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 2.10.2017 uvedl, že důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu je jeho zdravotní stav, má problémy s nohama, které se zhoršují. Na jedné noze

má uříznuty prsty a šest let se to hojí, stále užívá narkotické léky proti bolesti. Dalším důvodem je situace na Ukrajině, kde se nemá kam vrátit, nemohou mu pomoci s nohama, nemohl by tam ani mluvit rusky a utiskují tam pravoslavné věřící. Všechny odvádějí do války bez ohledu na zdravotní stav. Dne 2.10.2017 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že ke zdravotním důvodům žalobce uvedl, že v současné době žádnou léčbu nepodstupuje a bere jen léky proti bolesti. Na Ukrajině by neměl potřebnou léčbu, pro svůj zdravotní stav by nebyl schopen si tam najít žádnou práci a v případě potřeby další operace by tam neměl žádnou sociální pomoc. K otázce možnosti přestěhování se do rusky mluvící oblasti žalobce uvedl, že je teď na Ukrajině válka a nemůže jet do Charkova, když nemá ani kde žít v Užhorodu. Na dotaz, co míní útlakem pravoslavných věřících, odpověděl, že tito věřící a rusky mluvící lidé jsou terčem bití nacionalistů a mladých lidí, kteří to nemají v hlavě v pořádku. K obavám z povolání do armády pak uvedl, že vojenské správy loví lidi po městě, dávají jim předvolání na vojenskou správu, přičemž lidé se snaží utéct, aby do války jít nemuseli. Odvodu do armády se žalobce obává i z důvodu zdravotních.

6. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že jeho součástí je i dokumentace o předchozích správních řízeních ve věcech žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany. První žádost žalobce podal dne 22.2.2011 a v rámci řízení o této žádosti uvedl, že z Ukrajiny odešel v roce 2008 za prací, že se návratu na Ukrajinu obává kvůli potížím s tzv. „klientem“, pro kterého v České republice pracoval a se kterým měl konflikt kvůli zadržování mzdy za práci. Tato dotyčná osoba je již na Ukrajině, léčí si zranění ledvin a slibuje žalobci pomstu. Rozhodnutím ze dne 2.3.2011 žalovaný žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou. Druhou žádost o mezinárodní ochranu podal žalobce 29.1.2014 a v průběhu řízení o této žádosti opakoval, že Ukrajinu opustil v roce 2008 kvůli práci, že důvodem této žádosti je obava z jednání „klienta“, pro kterého na území České republiky pracoval a jehož později fyzicky napadl, když mu nezaplatil za odvedenou práci mzdu. Dalším důvodem byl uváděný zdravotní stav žalobce. Rozhodnutím žalovaného ze dne 20.5.2014 žalobci nebyla mezinárodní ochrana v žádné podobě udělena. Dne 3.9.2015 podal žalobce třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany a v rámci řízení o ní uvedl, že z Ukrajiny odešel v roce 2008 za prací a že žádá o mezinárodní ochranu ze zdravotních důvodů, konkrétně kvůli problémům s nohama. Projevil obavy, že by ve vlasti se nemohl léčit a zemřel by. Protože v tomto řízení neuvedl žádné nové skutečnosti, bylo toto řízení pro nepřípustnost žádosti zastaveno rozhodnutím žalovaného ze dne 20.10.2015. Dne 2.11.2015 podal žalobce čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany a v rámci tohoto řízení opětovně uvedl důvod zdravotní, konkrétně kvůli problémům s nohama. Na Ukrajině už nemá u koho, a kde bydlet. Dne 2.2.2016 vydal žalovaný rozhodnutí o zastavení řízení ve věci této žádosti. Další, v pořadí již pátou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 20.10.2016, přičemž v průběhu řízení uvedl, že se nemá kam vrátit, nemá kde bydlet a opět opakoval, že má zdravotní problémy s nohama. Také tuto opakovanou žádost žalobce shledal žalovaný jako nepřípustnou a rozhodnutím ze dne 28.4.2017 řízení o této žádosti zastavil.
7. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.

8. Podle ust. § 11a odst. 1 téhož zákona, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
- a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
9. Podle ust. § 25 písm. i) citovaného zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
10. Jak vyplynulo z poskytnutých údajů žalobce k žádosti o mezinárodní ochranu, tak i z protokolu o provedeném pohovoru k této žádosti, důvodem této poslední (v pořadí již šesté) žádosti byly uváděné stejné příčiny jako v předchozích řízeních, tedy neochota žalobce se vrátit do země původu pro důvody ekonomické a kvůli tvrzeným zdravotním potížím. Nad rámec těchto důvodů sdělil, že na Ukrajině by nemohl mluvit rusky, že jsou tam utiskováni pravoslavní věřící a že všechny odvádějí do války. Žalobní tvrzení, že žalobce v nyní posuzované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl jako další důvody důvody zdravotní, zcela odporuje dříve projednávaným žádostem žalobce, konkrétně jeho druhé, třetí, čtvrté a páté žádosti, v nichž se o těchto zdravotních problémech, konkrétně s nohama, výslovně zmiňoval. Ohledně těchto zdravotních potíží žalobce v rámci pohovoru před správním orgánem dne 2.10.2017 mimo jiné uvedl, že po ukončení předchozího správního řízení o udělení mezinárodní ochrany odjel do Německa, že se důvody jeho žádosti nezměnily, a co do svých zdravotních potíží odpověděl, že žádnou léčbu nepodstupuje a bere jen léky proti bolesti. Není proto možné oprávněně tvrdit, že tento zdravotní stav v nynějším řízení je u žalobce podstatně jiným či novým oproti řízením předcházejícím, což ostatně dokumentují i lékařské zprávy předložené žalobcem s podanou žalobou. Pakliže je v žalobě žalovanému vytýkáno, že si měl vyžádat lékařské posudky ohledně zdravotního stavu žalobce, je tato námitka nedůvodná.
11. Žalobce dále namítal, že v předchozích žádostech o udělení mezinárodní ochrany neuváděl obavu z pronásledování z důvodu svého náboženského vyznání a obavu z válečného konfliktu na Ukrajině. Vytýkal žalovanému, že si nevyžádal potřebné zprávy o zemi původu, týkající se jeho obavy z pronásledování z důvodu náboženského vyznání. Dle jeho názoru rozhodnutí žalovaného o nepřípustnosti jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a zastavení správního řízení o této žádosti je nesprávné. Krajský soud musí k této části žaloby především podotknout, že žalobce při pohovoru dne 2.10.2017 uvedl, že na Ukrajině potíže kvůli víře nebo jazyku neměl, neboť „tehdy to nebyl problém“. Na otázku, jak ví o problému rusky mluvících osob uvedl, že má tyto informace od chlapů přijíždějících z Ukrajiny, mluvil s nimi tady i v Německu a říkali mu, co se tam děje, a že má také informace z internetu. Na další dotaz, co mínil útlakem pravoslavních věřících, odpověděl, že pravoslavní věřící a rusky mluvící lidé jsou terčem bití, nacionalistů a mladých lidí, co to nemají v hlavě v pořádku, že jsou to blázni. K dotazu, proč o svých obavách z odvodu do armády nehovořil v předchozím řízení, když situace na Ukrajině trvá již několik let, uvedl, že v každém pohovoru uváděl, že to, co říká OBSE a jiné organizace,

není pravda, a že to neodpovídá skutečnosti. Je tedy možné přisvědčit závěru žalovaného o tom, že tyto žalobcem uváděné „nové skutečnosti“ musely být známy již v průběhu předchozích řízení o jeho žádostech o mezinárodní ochranu a že je tedy měl možnost a zároveň i povinnost v průběhu řízení o těchto žádostech uvádět. Nutno dodat, že žalobce pochází z Užhorodu, tedy západní části Ukrajiny, která není zasažena vojenským konfliktem, a že žalobce je ukrajinské národnosti, a jak v průběhu správního řízení sám uvedl, je schopen se dorozumět ukrajinsky, rusky i česky. Krajský soud proto uzavírá, že žalobou uváděné „nové důvody“ žádosti o mezinárodní ochranu není možno považovat za skutečnosti, které bez vlastního zavinění žalobce nemohly být předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení, resp. které by svědčily o možnosti pronásledování z důvodu uvedených v § 12 zákona o azylu či o nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a téhož zákona. Žalovaný proto nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil jako nepřipustnou podle shora citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.

12. Ze shora uvedených důvodů proto žalobu žalobce krajský soud zamítl jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., přičemž v této věci rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).
14. Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. 6 800 Kč a s připočtením 21% DPH ve výši 1 428 Kč, celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 28. března 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce